

Esto lo decía el Consell Jurídic Consultiu. Y por tanto, la orden incorporó esta medida que planteaba el consell. Usted sabe que la motivación de este requisito es precisamente para poder avanzar en la implantación de planes de igualdad. Porque, si lo dejamos en muchas ocasiones a la voluntad de los ayuntamientos, quedarían relegados por circunstancias diversas.

Pero además, como muy bien ha dicho usted, la Federación Valenciana de Municipios y Provincias ayuda en la tramitación de estas subvenciones, y por tanto ha participado y ha ayudado a muchos municipios a poder cumplir con estos requisitos y a poder comprometerse con planes de igualdad.

Un ayuntamiento pequeño efectivamente no tendrá recursos, pero un plan de igualdad para un ayuntamiento pequeño ya le digo yo que está hecho en muy poco tiempo y no necesita tampoco un asesoramiento extraordinario.

Sabe que estamos profundamente comprometidos con el feminismo y con el avance de la igualdad en toda la administración. Y en este caso, entenderá que la medida viene no ya avalada sino reclamada por el propio Consell Jurídic Consultiu.

Quiero transmitirle, además, que esta *conselleria* exige avanzar en igualdad, pero que presta la ayuda necesaria a los medios para poder hacer frente a esa exigencia.

El señor vicepresidente segon:

Gracias.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Primero de todo, ¿se leyeron o no se leyeron la orden? ¿Alegaron? No. ¿Estamos en disposición de contribuir y ayudarles a que hagan esos planes de igualdad? Sí. Porque es la única manera de avanzar.

El señor vicepresidente segon:

Gracias, señora consellera. *(Inoïble per raons tècniques)*

El señor Córdoba Cortijo:

... son treinta y ocho, bien. Entiendo la argumentación que usted me hace, que es una recomendación del Consell Jurídic Consultiu, pero como usted comprenderá, nos parece –no sé cuál es la palabra más adecuada para calificarlo– que para aprobar una subvención para un municipio sobre el mosquito tigre tengan que tener un plan de igualdad.

Lo que les pedimos desde el Grupo Ciudadanos es que esto no tiene ningún tipo de sentido, no tiene ningún tipo de lógica, no quiero decir que me parece ridículo, pero claro...

Entonces tengan ustedes la suficiente mano izquierda para que, si algún municipio tiene el problema con el mosquito tigre y no cumple estrictamente con el plan de igualdad, que yo creo que todos los municipios están totalmente por la labor, que no sea causa suficiente para que se pueda excluir las ayudas a esos municipios. *(Aplaudiments)*

El señor vicepresidente segon:

Gracias, señor Córdoba.

Passem a continuació, senyories, a la pregunta número 1.615. que formula la diputada Cristina Cabedo Laborda, del Grup Parlamentari Podemos-Podem, a la vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives sobre la salvaguarda de les vides de les dones víctimes de violència masclista.

Senyora diputada, té vostè la paraula.

La senyora Cabedo Laborda:

Fa uns dies el Tribunal Superior de Justícia, basant-se en les dades de l'Observatori contra la Violència Domèstica i de Gènere, va informar que la Comunitat Valenciana figura com la segona comunitat autònoma amb més xifres oficials de dones víctimes de violència masclista.

Nosaltres, a més, hem fet una comparativa entre les víctimes mortals, les denúncies i les ordres de protecció. El resultat és el següent: segons xifres oficials del ministeri, aquest any ha estat l'any amb menys assassinats, tres assassinats, sent en aquesta legislatura el 2015 l'any més negre, amb onze assassinats.

Un any que, com dic, s'assenyala com on hi ha hagut un augment de les denúncies presentades, tant com la Comunitat Valenciana és la segona comunitat amb més denúncies.

En el 2017, va augmentar un 17% respecte del 2016. I en el 2018 encara han augmentat més, especialment, ja que esta és una dada rellevant, aquelles dones que s'han animat a denunciar, acompanyades pels serveis d'atenció a víctimes de violència masclista.

Per altra banda, la nostra comunitat és una on més ordres de protecció s'adopten, el 82% s'adopten, front a altres comunitats com Múrcia, on sols s'adopta el 20%, o la Comunitat de Madrid o Catalunya, on s'arriben a denegar el 45% d'ordres.

Aquestes xifres, senyora Oltra, entenem que reflectixen que el pacte valencià contra la violència masclista està donant els seus resultats en traure a la llum uns fets que, fins ara, s'entenen d'índole privada. I que, òbviament, ocorren no només al territori valencià, sinó al conjunt de l'estat espanyol i al conjunt de tot el món.

Fent una paral·lelisme, recorda a l'última macroenquesta europea que revelava que Suècia, país referent en igualtat, era on més violències masclistes es denunciaven, perquè justament era on les dones més identificaven aquestes violències.

Arribat a aquest punt crec que podem –com dic– congratular-nos per eixes bones xifres que ens dona aquest pacte valencià. Però ara el repte és major i no ens podem relaxar. Ens preocupa, per una part, que tot i que les ordres de protecció hagen augmentat, encara n'hi hagen errors en la valoració de risc. Ens preocupa també les dones del món rural que tenen menys possibilitats per a fer eixes denúncies, ja siga en els serveis socials o en els jutjats.

Ens preocupa que eixes denúncies vinguen només en un 2% pels familiars. També ens interessa saber si eixes valoracions de riscos es fan quan les dones denuncien en els centres 24 hores. Aquests són assumptes que encara hem d'abordar de forma més profunda. Tant és aixina que entenem que la mare de les dos xiquetes assassinades per son pare a Castelló va declarar que anava a demanar responsabilitats públiques.

És lògic, perquè ser conscient d'això és també una conseqüència de tindre clar allò que al principi diem que açò no és un assumpte privat, sinó que és un assumpte públic.

Per tant, senyora Oltra, li pregunte com el Consell donarà resposta a la valentia de les dones que estan donant el pas de denunciar, tant com per a ser la Comunitat Valenciana la segona comunitat amb més denúncies de l'estat espanyol per tal de salvaguardar les seues vides?

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident segon:

Gràcies, senyora Cabedo.

Honorable vicepresidenta, té vosté la paraula.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Moltes gràcies, vicepresident.

Gràcies per la seua pregunta, senyora Cabedo.

Sobretot quan hem sentit ací en l'hemicicle de boca d'una dona que, els plans d'igualtat, promocionar-los als ajuntaments és una barbaritat. Jo crec que la barbaritat és no tindre plans d'igualtat i per això estem treballant en este sentit. I, òbviament, el creixement exponencial de les denúncies en els anys que ha governat el Botànic no és casual i ha de vore, precisament, en el reforçament que estem fent tant dels recursos com també de les campanyes sensibilitzadores.

Sap vosté que este diumenge es celebra el Dia Internacional per a l'Eradicació de la Violència Masclista, la violència contra les dones. I nosaltres, des del principi, les campanyes les hem anat dirigint, precisament, primer a l'agressor, després a l'entorn. I enguany repetim amb la campanya de l'entorn per a pujar eixe 2% que vosté molt bé ha dit de denúncies que vénen de l'entorn de la víctima.

La majoria de les denúncies vénen de la pròpia víctima i hem d'intentar que la societat no siga còmplice. Que la societat

quan sap que en la casa del costat s'està produint un fet de violència de gènere cride i denuncie. Quan una amiga sap que la seua amiga està en eixa situació, que denuncie. O quan un familiar sap que la seua filla, la seua germana està en una situació aixina, que denuncie.

És cert que la tendència mostra que s'estan incrementant les denúncies de l'entorn de la víctima. En el cas del conjunt d'Espanya un 53%, en el cas de la Comunitat Valenciana estem parlant d'un 110%. Encara que el número és residual perquè estem parlant del 2%.

Per tant, l'increment de denúncies és una bona notícia. També hem sentit de vegades a l'oposició dir: «És que aquí ara n'hi ha més víctimes de violència que en altres comunitats.» No, no és que n'hi hagen més víctimes, és que n'hi ha més víctimes que denuncien i això és important. Perquè això obri el pas a l'ordre de protecció, això obri el pas a la valoració de risc que, a més, des de la conselleria de justícia, perquè vosté sap que nosaltres açò ho abordem de manera transversal, s'estan reforçant eixos equips de valoració. Això fa que puguem posar els recursos dels Centres Dona 24 hores, els nostres recursos sobre el terreny, els centres de recuperació integral els puguem posar a l'abast.

Parlava vosté del tema de les dones en l'àmbit rural. A nosaltres també ens preocupa. Vorà, en este moment tenim els centres 24 hores d'Alacant, Castelló, València i Dènia. Sap que hem traslladat el de València i Dènia a instal·lacions dignes, no com es tenien abans. Hem ampliat l'horari de Dènia. Hem obert a Torrevella. L'any que ve, en compliment del pacte, volem obrir a Elx –i aixina complirem l'acord del pacte que en totes les ciutats de més de cent mil habitants n'hi haja un Centre Dona 24 hores– i a Vinaròs que, òbviament, no té eixa quantitat de població, però cobrim el nord de la comunitat.

Per tant, a més hem ampliat els perfils professionals. Ara n'hi ha psicòlogues infantils 24 hores en tots els centres permanentment per a atendre als fills i filles com a víctimes directes també de la violència de gènere. I en 2019, efectivament, pel que vosté comentava, projectes importantíssims.

Xarxa Valenciana d'Igualtat arribarà a 101 entitats locals. Teníem 35 agents... Pel que es parlava abans de la pregunta d'abans, no?, 35 agents d'igualtat. L'any que ve tindrem 101 entitats locals que tindran un servei d'igualtat, a més inclourem les promotores d'igualtat en estos serveis. Jo ja sé que alguns els interessen més els mosquits que la igualtat i, aleshores, doncs, és complicat.

I a més anem a dedicar quatre milions d'euros amb equips itinerants per a cobrir la part interior i de l'interior i rural en quatre punts de coordinació. Els quatre punts que seran el campament base estaran a Elda, Iàtova, Sogorb i Sant Mateu amb una intervenció biopsicosocial perquè el món rural té unes particularitats que vam extraure a més de l'informe que va fer la Unió de Llauradors i Ramaders que hem d'abordar d'una manera més especialitzada.

I, per tant, ahí també tindrem òbviament promotores d'igualtat, tindrem també agents d'igualtat. I també dir-li que hem crescut en les places de centres d'atenció integral tant en els CRI com també els centres d'emergències de València. Tinga vosté en compte que quan arribaren al govern no hi havia centres d'emergències...

El senyor vicepresident segon:

Gràcies.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...en la ciutat de València. Per tant, la província de València no tenia centre d'emergències. I, per tant, ara anem a ampliar les places de manera que l'any que ve puguem...

El senyor vicepresident segon:

Gràcies.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...duplicar –acabe de seguida, president, gràcies– les places de protecció de dones perquè dones i xiquetes com Ivanca, Eva, Nerea i Martina tinguen el tracte que han de tindre...

El senyor vicepresident segon:

Gràcies, vicepresidenta.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...i no acaben com han acabat.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident segon:

Molt bé. Continuem amb la pregunta que formula el diputat Antonio Subiela Chico, la número 1.531 del Grup Parlamentari Ciudadanos *(Se sent una veu que diu: «Yo no soy una maleducada...»)*, sobre el pla d'infraestructures judicials. Serà substanciada per la consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques.

Un moment, senyories. *(Veus)* Senyories, per favor, pregue a les seues senyories que deixen intervindre al diputat Subiela. *(Veus)* Senyories. Senyories.

Por favor, señor Subiela, cuando quiera.

El senyor Subiela Chico:

Cuando quiera no, cuando... *(Rient)*

El senyor vicepresident segon:

No, si usted empieza, probablemente serenamos la cámara.

El senyor Subiela Chico:

Buenas tardes, señora *consellera*.

Mire, volvemos a hablar de una de las prioridades de su programa, ¿vale? De su plan de infraestructuras judiciales que ha tardado tres años y medio en presentar. Tres años y medio en presentar el programa de una de sus prioridades.

Lo que yo no sabía cuándo empezó la legislatura es que esa prioridad realmente iba a ser su programa electoral de las próximas elecciones, señora *consellera*. Porque mire, nos ponemos a mirar cuando van a estar las obras que usted programa en este librito y hablamos: Alicante 2022, Villajoyosa 2020, Alcira 2020, Liria 2021, Gandía 2021, Orihuela 2020, Torrente 2021, Sueca 2020, Valencia 2024, Játiva en estudio, Benalúa ni se sabe cuándo se empieza.

Hombre, yo le dije una vez así en plan de broma que al ritmo que usted iba sería yo quien inaugurara sus obras. Pero claro, es que al ritmo que va, de verdad, voy a ser yo el que las empiece también, señora *consellera*. *(Rialles i aplaudiments)*

Mire, usted decía aquí: «Invertimos más de doscientos millones.» Oiga, así es una cifra muy redonda que podemos decir: «¡Ostras!» Pero claro, ¿en cuántos años, señora *consellera*? Porque si no contamos ya la siguiente, siguiente legislatura, como mínimo son ocho. Es que salimos a veinticinco millones al año.

Decía usted cuando presentó este programa que iban a dignificar y a adecuar las instalaciones al siglo XXI. Pero claro, a los tres meses de presentar este programa ustedes firman un acuerdo de presupuestos con las señorías de Podemos. Y el dignificar y adecuar al siglo XXI se limita a que las instalaciones no sean insalubres, señora *consellera*. O sea, lo de dignificar y adecuar al siglo XXI es simplemente evitar que las cucarachas corran por los pasillos de las instalaciones judiciales. Pues, vaya nueva cara la justicia, señora *consellera*.

Usted dijo también en esa cita: «Que los edificios sean eficientes, accesibles, sostenibles, que garanticen la seguridad e higiene y que se adecuen y que sean de calidad.» Nos hemos quedado de todo eso solamente en que sean higiénicos, señora *consellera*. Usted dijo: «Un plan que mira al futuro, al ciudadano y a los operadores jurídicos.» Pues no, por desgracia de momento solamente mira a los ojos de las cucarachas, señora *consellera*.

Por eso le pregunto, ¿por qué se ha esperado al final de la legislatura para presentar el plan de infraestructuras judiciales siendo las deficiencias de las dependencias judiciales uno de los factores que entorpecen el trabajo de los profesionales y ofrecen al ciudadano una mala imagen pública de la justicia, señora *consellera*? *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident segon:

Gràcies, senyor Subiela.